

Ujištění o věčném životě již tady na zemi

Kéž by byly mé řeči sepsány, vyznačeny jako nápis, rydlem železným a olovem, do skály trvale vytesány! Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem. A kdyby mi i kůži sedřeli, ač zbaven masa, uzřím Boha, já ho uzřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí.
Jób 19, 23-27a

Pokud jde o příchod Pána Ježíše, kolem něhož budeme shromážděni, prosím vás, abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým projevem ducha nebo řečí či listem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat. Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn zatracení. Ten se postaví na odpor a povýší se nade všecko, co má jméno Boží nebo čemu se vzdává božská pocta. Dokonce usedne v chrámu Božím a bude se vydávat za Boha. Nevzpomínáte si, že jsem vám to říkal, ještě když jsem byl u vás? Stále musíme děkovat Bohu za vás, bratři a sestry milovaní od Pána, že vás Bůh jako první vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu, abyste měli účast na slávě našeho Pána Ježíše Krista; k tomu vás povolal naším evangeliem. Nuže tedy, stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali, ať už slovem nebo dopisem. Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.
2. Tesalonickým 2, 1-5.13-17

K Ježíšovi přišli někteří ze saduceů – ti popírají vzkříšení – a otázali se ho: „Mistře, Mojžíš nám ustanovil: Zemře-li něčí bratr ženatý, ale bezdětný, ať se s jeho manželkou ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka. Bylo tedy sedm bratří. Oženil se první a zemřel bezdětný. Jeho manželku si vzal druhý, pak třetí a stejně všech sedm; nezanechali děti a zemřeli. Nakonec zemřela i tak žena. Komu z nich bude tato žena patřit při vzkříšení? Všech sedm ji přece mělo za manželku. Ježíš jim řekl: „Lidé přítomného věku se žení a vdávají. Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z mrtvých, nežení se a nevdávají. Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími, poněvadž jsou účastni vzkříšení. A že mrtví vstanou, naznačil i Mojžíš ve vyprávění o hořícím keři, když nazývá Hospodina ‚Bohem Abrahamovým, Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým‘. On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých, neboť před ním jsou všichni živi.“ Někteří ze zákoníků na to řekli: „Mistře, dobře jsi odpověděl.“ A už se neodvážili položit mu jinou otázku.
Lukáš 20, 27-40

V úterý jsme se tady někteří sešli a připomínali si své blízké, kteří již mají o věčném životě jasno. Zato před námi se čas od času objeví otázka a snad i pochybnost, je-li skutečně věčný život. Dnešní čtení z Písem nás má posílit ve víře ve vzkříšení a pomoci nám oddaně sloužit našemu Pánu Ježíši Kristu ve zbývajícím čase, který je nám tady svěřen. Kniha Jób má 42 kapitol, popisuje život člověka, který má svůj vývoj, tak jako každého z nás. Jób je věřící člověk, kterému se v životě daří po stránce finanční i vztahové a to dlouhá léta. Pak se situace změní a Jób je postihován jedním neštěstím za druhým. Je to přímo katastrofální obrat jeho úspěšného a šťastného života: jeho dospělé děti neočekávaně zemřou, stáda mu nepřátelé rozkrádají a jeho tělesná schránka strašlivě zchátrala. Nakonec i jeho žena a jeho přátelé ho opouštějí a nabádají ho, aby se víry v Pána vzdal, protože se ukazuje, že Bůh není. Nemohl by přece svého poslušného služebníka nechat takhle strádat a trpět. Jób vytrvá ve víře a dokonce tady na zemi je znovu Bohem odměněn a žije ještě znovu bohatý život a všem je prokázáno, že víra v Boha dává smysl životu.

S pochybnostmi o velmi podobné i související otázce, zda Ježíš znovu přijde ve slávě a jeho věrní budou kolem něho shromážděni, píše apoštol Pavel. Ten věřící v Tesalonice ujišťuje o nutnosti pevně věřit, ať kolem nastává vzpoura proti Bohu a na jeho místo se snaží dosadit někoho či něco jiného, co člověka má zlákat na nepravou cestu života a za nedůležitými životními hodnotami, které lidi následně proměňují v necitlivé, sobecké, nepomáhající a neobětující se. Tohle zažíváme i my v dnešní době. Tak jako saduceové, bohatí a úspěšní lidé tehdejší doby, nebo třeba jen lidé, kteří se nenamáhají přemýšlet nad ničím jiným, jen aby měli dostatek peněz, věcí a zážitků, se snaží naši víru zesměšnit a tím i nás. Písmo nám říká, jak to zvládnout. Podobně, jako Ježíš odpověděl v dnešním čtení. Ten smyšlený příběh o ženě, která díky zdánlivě užitečnému židovskému zákonu měla mít sedm manželů. Už ten přístup k ženě jako předmětu vlastnictví je nekřesťanský. Konstrukce toho příběhu se zdá logická, ale Ježíš se do této logiky nenechává vtáhnout. Myslím, že o to jde i v našich životech, nenechat se vtáhnout, nepřistoupit na logiku a zákony lidské, které jsou v rozporu s přikázáními Božími. Tohle platí o každodenním našem rozhodování a jednání. Řekli bychom, že manželství je pro křesťana nezrušitelné a dnes slyšíme, že v Božím království ale manželství není nezrušitelné, není vůbec zapotřebí. V Písmu se o věčném životě a o Božím království mluví např. jako o věčném veselí (Iz 51,11) či jako o stolování s Kristem (L 22, 30) – jsou to náznaky a obrazy, nic konkrétního si nemáme představovat. Ten náš zápas o vybalancování lidských zákonů, zvyků (i když mají někdy základ v Božích přikázáních) a rozhodování podle výhradně Božího návodu, jak nám to ukazuje Pán Ježíš v Písmu, to je, oč tu běží.

V našich dvou vyznáních víry vyznáváme: Věříme v život Dobra, Pravdy a Krásy. Věříme v život věčný, který zde na zemi se začíná a v Bohu své naplnění má.

Proto se máme snažit Boží logiku a přikázání zastávat každého dne. Ta se projevuje nejen v lidskosti (humanitě), ale právě v tom, že dokážeme spolehnout více na Boha, našeho Pána a Spasitele Ježíše, než na lidské zákony a úvahy. Lidské zákony a úvahy přijímáme pro organizování života tady na zemi, ale spoléhat a řídit se Božími návody umožňuje prožívat život věčný tady na zemi.

Vím, že to není snadné, když nás jako Jóba zrazuje naše tělesná schránka, nebo naši partneři, přátelé nás opouštějí, okolní svět se jeví úspěšnější, když se řídí svými tvrdými pravidly. K tomu vychovávat děti, mít na živobytí. Někdy je nám i trapně a úzko z toho, co se kolem nás a ve světě děje – náš prezident a prezidentské volby v USA. To se v nás projevuje lidská logika.

Boží slovo nám vzkazuje apoštol Pavel: Děkujeme stále Bohu, že nás vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu, abychom měli účast na slávě našeho Pána Ježíše Krista; k tomu nás zve a povolává Ježíšovým evangeliem (radostnou zvěstí). Nuže tedy, stůjme pevně a držme se toho učení, které nám předali naši blízcí v Kristu. Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí naše srdce a dá nám sílu ke každému dobrému činu i slovu.